

РЕШЕНИЕ

№ 4557

гр. София, 11.08.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 71 състав,
в публично заседание на 14.07.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Бозуков

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **8658** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката /ЗЕ/.

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: област К., общ. Б. дол, [населено място] село, п.код 2635, представлявано от изпълнителния директор Е. И. Х., чрез адв. М. Д., вписана в САК, със съдебен адрес: [населено място] 1000, ул. „П.“ № 27, срещу Решение № Ц-18 от 01.07.2019 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране в частта му по точка 36, с която на основание чл.21, ал.1, т.8 и т.8б, чл.30, ал.1, т.3 и т.4, чл.33, чл.33а, чл.36а, ал.2 от ЗЕ, § 40 ПЗРЗЕ, чл.2, т.1 и т.2, чл.3, ал.2, т.1, чл.32, ал.1 и чл.37, ал.2 от Наредба № 5/ 23.01.2014г. за регулиране на цените на топлинната енергия /НРЦТЕ/, чл.2, ал.2, т.1, чл.3, ал.2, т.1, чл.24, чл.49, ал.1 и чл. 56 от Наредба № 1/ 14.03.2017г. за регулиране на цените на електрическата енергия /НРЦЕЕ/, считано от 01.07.2019 г. по отношение на дружеството се утвърждават пределни цени на топлинната енергия и преференциални цени и премии за електрическата енергия, произведена по високоефективен комбиниран начин от централи с комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия, при прилагане на метода на ценово регулиране „норма на възвръщаемост на капитала”.

В жалбата се твърди, че решението е незаконосъобразно поради противоречие с материалноправните разпоредби, допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и несъответствие с целта на закона.

Административният акт в обжалваната му част противоречал на разпоредбите на чл. 23, т. 5 и чл. 31, т. 1, т. 2 т. 4 от ЗЕ, тъй като не били спазени изискванията утвърдените цени да възстановяват икономически обосноваваните разходи за лицензионната дейност на [фирма] и да осигуряват икономически обоснована норма на възвръщаемост на капитала, както и да са определени по прозрачен начин, основан на обективни критерии.

За централите с комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия, включително и за [фирма], Комисията приложила в оспореното Решение метод на регулиране по чл. 3, ал. 2, т. 1 от Наредба № 1 от 14.03.2017 г. за регулиране на цените на електрическата енергия („НРЦЕЕ“) - „норма на възвръщаемост на капитала“ и съгласно чл. 49, ал. 1 от същата трябвало да утвърди ценообразуващи елементи - необходими приходи, включващи икономически обосновани разходи за лицензионната дейност, регулаторната база на активите, нормата на възвръщаемост на капитала и прогнозните количества електрическа енергия за следващия ценови период до 30.06.2019 г.

Корекциите, които Комисията извършила в ценообразуващите елементи по Решението били извършени в противоречие със ЗЕ и с подзаконовата нормативна уредба - Наредба № 5 от 23.01.2014 г. за регулиране на цените на топлинната енергия („НРЦТЕ“), чл. 2, ал. 2, т. 1, чл. 3, ал. 2, т. 1, чл. 24, чл. 49, ал. 1 и чл. 56 от Наредба № 1 от 14.03.2017 г. за регулиране на цените на електрическата енергия („НРЦЕЕ“) и Указания за образуване на цените на топлинната енергия и на електрическата енергия от комбинирано производство при регулиране чрез метода „норма на възвръщаемост на капитала“, приети с протоколно Решение № 116 от 26.06.2018 г. по т. 1 („Указанията“). Не били признати и съответно не са включени в цените и ценообразуващите им елементи икономически обосновани лицензионни разходи, чиято прогнозна стойност жалбоподателят установил и обосновал в хода на административното производство. Тези разходи били необходими и щели да бъдат извършени от енергийното дружество при осъществяване на лицензионната дейност производство на електрическа и топлинна енергия в заявените от дружеството стойности, но последните оставали невключени в цените и нямало да бъдат възстановени. Налице било явно противоречие с чл. 31, т. 2 ЗЕ: „цените на енергийните предприятия да възстановят икономически обосноваваните разходи за дейността им“. Комисията в нарушение на материалния закон не признала в заявления размер разходи, присъщи на лицензионната дейността на дружеството и относими към регулаторния период - за закупуване на квоти за въглеродни емисии. В изпълнение на чл. 48, ал. 1 от Закона за ограничаване изменението на климата („ЗОИК“) енергийното дружество имало задължение до 30 април всяка година да предаде определено количество квоти за емисии на парникови газове, равняващи се на общото количество емисии, отделени от инсталацията през предходната година. Това означавало, че в рамките на ценовия период до 30.06.2019 г. дружеството имало законово задължение да предаде емисионни квоти, което било скрепено с административно-наказателна отговорност по чл. 76, ал. 1 от ЗОИК.

При признаването на разходите за квоти административният орган не изяснил правилно фактите и обстоятелствата и изчислил разходите за квоти въз основа на погрешно количество необходими за закупуване квоти, като коригирал прогнозното емисионно количество квоти в противоречие с прогнозната производствена програма и приложимия емисионен фактор. Заявеното от дружеството прогнозно количество

емисионни квоти било в съответствие с планираните количества гориво и верифицираната методика за изчисление на емисионни квоти. При определяне на прогнозното количество квоти Комисията не се съобразила с производствената програма и верифицираната методика, поради което е определила по-малко количество квоти, необходими за закупуване и оттам по-малко признати разходи, с което било оцетено дружеството. КЕВР оставила некомпенсирани документално доказани разходи за допълнително закупени квоти за базисния период. С писмо от 19.04.2019 г. Директорът на Дирекция „Сигурност на енергоснабдяването и управление при кризисни ситуации“ при Министерство на енергетиката разпределил на [фирма] безплатни квоти в размер на 262 662 тона, вместо утвърдените съгласно Националния план безплатни квоти в размер на 161 362 тона за 2018 г. С писмото се указвало на дружеството, че допълнителното количество квоти - 186 681 тона трябвало да се закупят, което дружеството реално било сторило. При това промяната идвала непосредствено преди срока за изпълнение на задължението по чл. 48, ал. 1 ЗОИК. Вследствие жалбоподателят генерирал допълнителни разходи за закупуване на емисионни квоти, като нововъзникналото обстоятелство - писмо с указания на министерство на енергетиката не можело да бъде съобразено в предходния ценови период и следвало да се включи в новия ценови период. Приложеният от Комисията подход водел до липса на признаване на разходи за закупуване на емисионни квоти за периода до 30.06.2019 г., което било в нарушение на Глава Втора, Раздел I, т. 20.13 от Указанията. Следователно в състава на признатите от Комисията разходи оставали невключени разходите за закупуване на емисии въглероден диоксид за базисния ценови период, с което се намалявала възвращаемостта на дружеството в противоречие с метода на регулиране „норма на възвращаемост на капитала“.

Приложеният с административния акт подход на Комисията бил в противоречие с разпоредбата на чл. 31, т. 2 ЗЕ цените на енергийните предприятия да възстановяват икономически обосноващите разходи за дейността им. Гореизложената икономически необоснована корекция на КЕВР представлявала нарушение на основния принцип по чл. 31, т. 2 ЗЕ цените на енергийните предприятия да възстановяват икономически обосноващите разходи за дейността им. На основание чл. 31, т. 4 ЗЕ цените трябвало да осигуряват икономически обоснована норма на възвръщаемост на капитала. Съгласно указанията за образуване на цените чрез метода „норма на възвръщаемост на капитала“, приети от Комисията нормата на възвръщаемост на привлечения капитал се изчислявала като средно претеглена величина от договорените годишни лихви на заемите и относителното тегло на съответния заем в общата сума на привлечения капитал. С обжалвания административен акт Комисията утвърдила норма на възвращаемост на привлечения капитал на база на статистически данни на БНБ към 31.12.2018 г. Не било икономически обосновано статистическите данни за лихвените нива към края на 2018 г. да се прилагат към кредити, привлечени от топлофикационното дружество в предходен регулаторен период при положение, че дружеството нямало нито задължението, нито възможността да предоговаря или рефинансира кредитите си ежегодно. Включването в цените на норма на възвръщаемост на привлечения капитал под среднопретегления за жалбоподателя размер по правно обвързващи го договори за кредит с по-високи лихвени нива водело до намаляване на неговата възвращаемост, поради което в противоречие с изискването на чл. 31, т. 4 ЗЕ цените да осигурявали икономически обоснована норма на възвръщаемост на капитала. Административен акт - Решение № Ц-19 от 01.07.2019 г. в частта по точка

4.2. от разпоредителната част Комисията била утвърдила цена за достъп до електропреносната мрежа, дължима от производителите на електрическа енергия в размер на 2,12 лв./МВтч. Следователно въз основа на административен акт за жалбоподателя възниквало задължение за извършване на разходи за достъп на произведената от него електрическа енергия.

Административният орган не признал тези разходи, като се позовавал на чл. 11, ал. 5 (Изм. - ДВ, бр. 50 от 2019 г., в сила от 25.06.2019 г.) от НРЦЕЕ, съгласно който за целите на регулирането в състава на признатите разходи не се включвали разходи за заплащане на цени за достъп до електропреносната мрежа, дължими от производители на електрическа енергия. Подзаконовата разпоредба била нищожна, издадена при липса на законова делегация и в противоречие чл. 31, т. 2 ЗЕ, съгласно който цените на енергийните предприятия възстановявали икономически обосноваваните им разходи. Поради това на основание чл. 15, ал. 3 от ЗНА като акт с по-висок степен приложим бил ЗЕ, а не противоречащата му подзаконова норма. Комисията не е признала разходите за ежемесечни вноски във фонда за сигурност на електроенергийната система. Това бил присъщ разход, който всеки енергиен производител извършвал и който произтичал от законовото задължение по чл. 36е, ал.1, т. 1 от ЗЕ. Невъзстановяването му противоречало на разпоредбите на чл. 23, т. 5 и чл. 31, т. 1, т. 2 и т. 4 от ЗЕ, тъй като по този начин се нарушавала равнопоставеността между отделните категории енергийни предприятия и се утвърждавали цени, които са дискриминационни и не възстановявали икономически обосноваваните разходи за дейността на производителите на високоефективно комбинирано производство на електрическа енергия. Постановеното решение по отношение на [фирма] било незаконосъобразно, несъобразено с приложените доказателства към заявлението на дружеството, същите не били обсъдени в цялост, в случая Комисията подходила формално без да анализира в детайли фактите и обстоятелствата, влияещи върху формиране на предложените за утвърждаване цени. Това представлявало самостоятелно основание за отмяната му поради противоречие с чл. 35 АПК. Съгласно Тълкувателно решение № 4 от 22.04.2004 г. на ВАС, въпреки предоставеното от закона право на действие при оперативна самостоятелност, необсъждането на възраженията и обясненията на заинтересованите граждани и организации, които пряко касаели решавания с административния акт въпрос, съставлявали съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

На следващо място, мотивите не представлявали мотиви по смисъла на чл. 59, ал. 2, т. 4 АПК, а именно фактически и правни основания за издаване на Решението. Така наречените мотиви съдържали представяне на „общ подход“. Тоест Комисията бланкетно и в явно противоречие с чл. 35 АПК заявила, че ще прилага общ подход на корекциите към всички лицензианти, без да изследва и съобразява конкретните факти и обстоятелства касателно всяко енергийно дружество. Мотивите на Комисията били непрозрачни и бланкетни, което било в противоречие с основния принцип на ценово регулиране по чл. чл. 31, т. 1 ЗЕ – цените „да са недискриминационни, основани на обективни критерии и определени по прозрачен начин“. Решението в обжалваната част противоречало и на изрично формулираните основни цели на Закона за енергетиката в чл. 2, ал. 1 от същия, а именно създаването на предпоставки за качествено и сигурно задоволяване потребностите на обществото от електрическа енергия, и създаване и развитие на конкурентен и финансово стабилен енергиен пазар. Определянето на икономически необосновани цени, които не възстановявали

разходите за дейността на производителите на електрическа енергия категорично не съответствали на така заложените в закона цели, както и на основния принцип за съразмерност. В тази връзка се прави искане решението в оспорената част да бъде отменено и преписката да бъде върната на административния орган за ново произнасяне съобразно задължителните указания на съда по тълкуването и прилагането на закона.

В съдебно заседание жалбоподателят, чрез процесуален представител адв. Х., преупълномощен от адв. Д., поддържа жалбата на изложените в нея основания. Излага подробни съображения, включително и в писмени бележки. Претендира съдебни разноси съгласно представен списък.

Ответникът - Комисията за енергийно и водно регулиране, чрез процесуалния представител юрк. В., оспорва жалбата. Твърди, че жалбата е неоснователна. Съгласно чл. 36, ал. 1 от Закона за енергетиката (ЗЕ) цените на електрическата и на топлинната енергия се образували от енергийните предприятия, съобразно изискванията на закона, наредбите по прилагането му и указанията, дадени от Комисията. За тази цел дружествата от сектор „Топлоенергетика” подавали заявления в Комисията по утвърдени от нея образци за утвърждаване на цени на електрическа и топлинна енергия. В конкретния случай, с вх. № Е-14-33-6 от 01.04.2019 г. [фирма] подало заявление за утвърждаване на цени, което е разгледано по реда на чл. 24-37 от Наредба № 5 от 23.01.2014 г. за регулиране на цените на топлинната енергия (НРЦТЕ) и чл. 41-56 от Наредба № 1 от 14.03.2017 г. за регулиране на цените на електрическата енергия (НРЦЕЕ). Постъпилата от дружеството информация и представените документи били подробно анализирани в доклад № Е-Дк-291 от 21.05.2019 г. (Доклада) от дирекция „Електроенергетика и топлоенергетика” и „Правна” относно извършване на регулаторен преглед и утвърждаване на цени на топлинна енергия и определяне на цени и премии за електрическа енергия, произведена от високоефективно комбинирано производство на дружества от сектор „Топлоенергетика“ от 01.07.2019 г. На основание чл. 43 от Правилника за дейността на Комисията за енергийно и водно регулиране и на нейната администрация Комисията разгледала и приела доклада на закрито заседание, проведено на 27.05.2019 г. В съответствие с изискванията на чл. 13, ал. 5, т. 2 от ЗЕ, на 04.06.2019 г. КЕВР провела открито заседание, на което обсъдила доклада с упълномощен представител на [фирма], след което в рамките на определения в чл. 30, ал. 4 от НРЦТЕ и чл. 47, ал. 3 от НРЦЕЕ срок от 3 дни, дружеството имало възможност да представи своето писмено становище и обосновка. На проведено на 05.06.2019 г. закрито заседание Комисията приела проект на решение и насрочила дата за провеждане на обществено обсъждане. На общественото обсъждане, проведено на 07.06.2019 г., били поканени да присъстват заинтересовани лица по смисъла на чл. 14, ал. 2 от ЗЕ.

Съгласно изискванията на чл. 14, ал. 3 от ЗЕ на заинтересованите лица бил определен 14-дневен срок за представяне на становища по проекта на решение. В резултат от изпълнението на гореописаната административна процедура, Комисията постановила Решение № Ц-18 от 01.07.2019 г., като в мотивите към него подробно описала всички извършени действия по разглеждане на преписката, анализирала всички направени искания, получени

писма и документи от заявителя и от заинтересованите лица. КЕВР била извела обективно осъществилата се фактическа обстановка въз основа на представените от заявителя заявление, обосновки, доказателства и възражения, при съпоставка със служебно известната на регулаторния орган информация относно лицензианта. Не било ограничено правото на жалбоподателя да изрази становище и да обективира твърдения, включително и да представи допустимите, необходими и относими доказателства. В административното производство Комисията предоставила достатъчно възможности на [фирма] да обоснове и докаже предложението си за утвърждаване на новите цени и всяка една от извършените от Комисията корекции била обоснована. Регулаторната комисия нямала задължение да приеме еднозначно предложенията и разчетите на енергийните предприятия. Правомощията на Комисията за ценово регулиране предполагали анализи и оценки на предоставената информация с оглед нейната точност и икономическа обосновааност. Тази функция произтичала от чл. 23, т. 4 от ЗЕ, регламентиращ правомощието на Комисията да осигурява баланс между интересите на енергийните предприятия и клиентите. Друг принцип, от който се ръководела Комисията при изпълнение на регулаторните си правомощия бил принципът по чл. 23, т. 5 от ЗЕ за осигуряване на равнопоставеност между отделните категории енергийни предприятия и между видовете клиенти. Комисията изпълнявала тези свои законови задължения като прилагала към всички дружества от сектор „Топлоенергетика“ общ подход при определяне и утвърждаване на цените на електрическата и топлинната енергия. Тези действия на Комисията били изцяло в съответствие и с основните принципи на административния процес, посочени в АПК. Принципът за равенство, заложен в чл. 8, ал. 2 от АПК определял, че в пределите на оперативната самостоятелност, при еднакви условия, сходните случаи се третирали еднакво.

Комисията изпълнила изискванията на чл. 13 от АПК за последователност и предвидимост, като своевременно била огласила публично критериите, вътрешните правила и установената практика при упражняване на своята оперативна самостоятелност по прилагане на закона и постигане на целите му. С решение по Протокол № 28 от 21.02.2012 г. Комисията приела прилагането на метод „норма на възвръщаемост на капитала“ за дружествата от сектор „Топлоенергетика“. В тази връзка на основание чл. 36, ал. 1, изр. второ от ЗЕ били разработени Указания за образуване на цените на топлинната енергия и на електрическата енергия от комбинирано производство при регулиране чрез метода „норма на възвръщаемост на капитала“, приети с решение по протокол № 116 от 26.06.2018 г., по т. 1 на КЕВР (Указания-НВ). В Указанията-НВ била посочена необходимата за ценообразуването информация, която енергийните дружества следвало да представят, общите и специални изисквания на Комисията, метода и начина на регулиране и формирането на цените. Така издадените Указания от КЕВР били в рамките на предоставената й компетентност и на основание чл. 36, ал. 1, изр. второ от ЗЕ били задължителни за енергийните предприятия. Съгласно чл. 31, т. 2 от ЗЕ цените на енергийните предприятия можело да възстановяват само икономически обосновааните разходи за дейността им. В

тази връзка, съгласно чл. 11, ал. 4 от НРЦЕЕ и чл. 8, ал. 4 от НРЦТЕ „Комисията утвърждавала прогнозен размер на разходите, свързани с лицензионната дейност, като преценявала тяхната икономическа обоснованост въз основа на представените от енергийното предприятие писмена обосновка и доказателства като неразделна част от заявлението за цени. Оценката за икономическа обоснованост на разходите и връзката им с изпълнение на лицензионната дейност се извършва въз основа на сравнителни анализи, както и при използване на данни от националната и международната практика и като взема предвид отчетените резултати на регулираните енергийни предприятия при отчитане принципите на регулирането по Закона за енергетиката”.

Също така, на основание чл. 11, ал. 2, т. 13 и т. 14 от НРЦЕЕ и чл. 8, ал. 2, т. 9 и т. 10 от НРЦТЕ за целите на ценовото регулиране в състава на признатите от Комисията разходи не се включвали всички други разходи, за които липсвала технико-икономическа или друга обосновка и доказателства от енергийното предприятие и разходи, за които Комисията обосновано приела, че не са в интерес на клиентите, или разходи, които не са необходими за изпълнение на лицензионната дейност. Утвърдените от КЕВР цени били формирани в съответствие с изискванията на ЗЕ, НРЦЕЕ, НРЦТЕ и Указания-НВ, въз основа детайлен анализ на представена от енергийното предприятие отчетна и прогнозна информация, като бил извършен цялостен регулаторен преглед на предприятието. Утвърдените от КЕВР цени се основавали на обективни критерии и били определени, съобразно предварително зададени изисквания. В изпълнение на изискванията на НРЦЕЕ и на НРЦТЕ Комисията формирала цените по предварително утвърдени указания, които съдържали необходимата за ценообразуването информация, която енергийните дружества представяли, общите и специални изисквания на Комисията, метода и начина на регулиране и образуване на цените. Като регулаторен орган КЕВР определял цените, прилагайки единни критерии и методика, като се съобразявала с нормативно установените изисквания и вземала предвид съдържащата се в заявленията на отделните дружества информация. Това изискване било изпълнено по отношение на [фирма]. Утвърдените от КЕВР цени следвало да възстановят икономически обосноваваните разходи за дейността на енергийното предприятие, тъй като в случая цените били определени след анализ и оценка на представената от дружеството информация относно размера на икономически обосноваваните разходи, в съответствие със задължението на регулаторния орган да осигурява баланс между интересите на енергийните предприятия и потребителите, т.е. Комисията утвърждавала ценообразуващи елементи, които считала за икономически обосновани. Поради това били спазени принципите, предвидени в чл. 31, т. 2 и т. 4 от ЗЕ.

Следвало да се има предвид, че съобразно правилата на приложимия метод на регулиране „норма на възвръщаемост на капитала“, Комисията задавала регулаторна рамка в началото на всеки ценови период и дружествата трябвало да се съобразят с нея, с оглед запазване на възвръщаемостта за периода. Утвърдените с Решение № Ц-18 от 01.07.2019 г. цени били основани на обективни, предварително зададени критерии и определени по прозрачен

начин, което се гарантирало от предварителното изготвяне на Указания-НВ, от разработения с оглед на конкретния регулаторен преглед общ подход за регулиране на цените за целия сектор „Топлоенергетика“, осигуряващ равнопоставеност на дружествата и индивидуалния анализ на представените с конкретното заявление данни и информация - т.е. чрез предварително и ясно оповестяване на критериите и изискванията и еднаквото им прилагане на практика спрямо всички заявители с отчитане и на индивидуалните особености на всяко отделно дружество. По този начин Решение № Ц-18 от 01.07.2019 г. изпълнявало изискванията на чл. 31, т. 1 от ЗЕ цените да са недискриминационни, основани на обективни критерии и определени по прозрачен начин, а възраженията по т. 1 от жалбата са неоснователни. Предвид това ответникът, счита че са неоснователни твърденията на жалбоподателя за материална незаконосъобразност, а утвърдените от КЕВР цени били формирани при спазване на нормативните изисквания, в съответствие с правомощията на Комисията и в изпълнение на изискванията за регулиране на дейностите по снабдяване с топлинна и електрическа енергия при баланс между интересите на енергийните предприятия и потребителите, осигуряване на равнопоставеност между отделните категории предприятия и потребители и създаване на стимули за ефективна дейност. По този начин били осъществени и целите на ЗЕ, предвидени в чл. 2, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 3, а именно: качествено и сигурно задоволяване потребностите на обществото от електрическа и топлинна енергия; енергийно развитие и енергийна сигурност на страната при ефективно използване на енергията и енергийните ресурси и създаване и развитие на конкурентен и финансово стабилен енергиен пазар, като е спазен принципът за съразмерност, заложен в чл. 6 от АПК.

Важно било да се отбележи, че регулирането по административен ред на цените в енергетиката се налагало от една страна поради наличието на т.нар. „естествен монопол“ на дружествата, а от друга страна поради приетата схема за насърчаване на производството на електрическа енергия по високоефективен комбиниран начин чрез държавна помощ (предвидените в чл. 33а от ЗЕ премии за произведената електрическа енергия от централи с обща инсталирана електрическа мощност 1 МЛУ и над 1 МЛУ). Ефектът, който при нормални пазарни условия би оказала върху цените на предлаганите стоки и услуги конкуренцията на пазара, следва да се замести от административно регулиране. Именно в тази връзка следвало да се разглеждат нормативно установените правомощия на регулаторния орган да не признае определени разходи или други ценообразуващи елементи, когато прецени, че не били обосновани с необходимата информация и доказателства от заявителя или не били в интерес на клиентите, както и да прави корекции на прогнозните ценообразуващи елементи, като поставя цели за изпълнение на регулираното дружество. Съгласно чл. 32, ал. 1 от ЗЕ „Комисията можело да регулира цените чрез прилагане на различни методи за регулиране, включително, да определя показатели за ефективност на енергийните предприятия, показатели за сравнимост между тях, изпълнение на базисни критерии.“

Материалната компетентност на регулаторния орган за защита на интересите

на потребителите произтичала от правните норми на чл. 2, ал. 2 от ЗЕ, който определяли целите на този закон, както и от принципите, прокламирани от чл. 23 от ЗЕ, като особено внимание следвало да се обърне на принципите за осигуряване на баланс между интересите на енергийните предприятия и клиентите по цялата верига от производството на електрическа и топлинна енергия през преноса, разпределението и снабдяването до крайните клиенти на електрическа и топлинна енергия, за осигуряване на равнопоставеност между отделните категории енергийни предприятия и между видовете клиенти, за постигане на високи стандарти за предоставяните услуги от обществен интерес, за създаване на стимули за енергийните предприятия за ефективност на регулираните дейности, за насърчаване повишаването на енергийната ефективност при производството, преноса, разпределението и крайното потребление на енергия и за създаване на гаранции за защита на крайните клиенти, като всички изброени принципи били част от съдържанието на материалноправната норма на чл. 23 от ЗЕ и следвало да бъдат съобразени при преценката на законосъобразността на процесното Решение на КЕВР. Видно от изложените мотиви в Решение № Ц-18 от 01.07.2019 г., разходите за квоти за емисии СО₂ за всички дружества от сектор „Топлоенергетика“ били определени съгласно т. 13 от общия подход. Конкретно за [фирма], на база верифицирания доклад на дружеството като оператор на инсталация по Закона за ограничаване изменението на климата (ЗОИК) за 2018 г. били изчислени среднопретеглените стойности на показателите на общия микс от гориво - средните стойности на емисионния фактор, долната топлина на изгаряне, коефициентът на окисление на общия микс и количеството гориво за прогнозния период 01.07.2019 г. - 30.06.2020 г. Въз основа на утвърдения от МОСВ образец-формуляр за попълване на ежегодната информация от дружествата (с нанесени формули за изчисление) било изчислено общото количество отделени емисии. В решението левовите съответстващи на 25 евро/1 били закръглени на 48,90 лв./Г, а в ценовия модел са 48,88 лв. А Правилните констатации и изводи на КЕВР във връзка с определяне на разходите за квоти за емисии СО₂ не били опровергани от приетата по делото Съдебната комплексна технико-икономическа експертиза. В конкретния случай [фирма] в Справка № 4 - „Технико-икономически показатели в производството“ представило на ред (24) - Топлина на горивата за производство и натурални количества - въглища (ред 24.4) 120 000 X, които били база за изчисляване на разхода за емисии парникови газове (СО₂) съгласно утвърден от МОСВ образец-формуляр за попълване на ежегодната информация от дружествата. Посочените и записани от дружеството на ред „Друг вид гориво (В.)“ количества горива на основание утвърдения от МОСВ образец-формуляр били с 0 X емисии парникови газове (СО₂). В хода на настоящото дело безспорно се установило, че [фирма] не било изменило заявлението си, както и заявените данни в Справка № 4 - „Технико-икономически показатели в производството“. Следователно КЕВР правилно била определила разходите за квоти за емисии СО₂ за [фирма] като взела предвид заявената производствена програма и заявените количества и качества на прогнозните горива, а именно 120 000 т. въглища и 1 440 т. мазут. Неправилни били аргументите в жалбата на [фирма] по

отношение на общия подход, приложен при определяне на разходите за квоти за емисии CO₂ за всички дружества от сектор „Топлоенергетика“. В тази връзка следвало да се има предвид, че за предходния регулаторен период 01.07.2018 г. - 30.06.2019 г. топлофикационните дружества получили надвзети приходи от продажбата на електрическата енергия, предвид по-високи премии по чл. 33а от ЗЕ в резултат от занижена прогнозна пазарна цена за електрическа енергия, произведена по високоефективен комбиниран начин и възприетия в ЗЕ модел за компенсиране на производителите чрез премии.

Тези надвзети приходи от продажбата на електрическата енергия също не били коригирани предвид липсата на изрична норма в тази насока в двете наредби. Важно било да се отбележи, че вещото лице икономист дало категорично крайно заключение по въпроса за съответствие на възприетия от КЕВР подход за определяне на разходите за CO₂ квоти. Следователно както общият подход, така и конкретните изчисления в Решение № Ц-18 от 01.07.2019 г., относно определяне на разходите за квоти за емисии CO₂ за [фирма], били в съответствие с правилата за ценообразуване, регламентирани в ЗЕ, НРЦЕЕ, НРЦТЕ и Указания - НВ, 2018 г. Видно от изложените мотиви в Решение № Ц-18 от 01.07.2019 г., нормата на възвръщаемост на капитала за всички дружества от сектор „Топлоенергетика“ била определена съгласно т. 3 от общия подход. Конкретно за [фирма], нормата на възвръщаемост на привлечения капитал била коригирана от 5,00% на 3,57%, в съответствие с т. 41 от Указания-НВ - пределна пазарна цена на привлечения капитал към м. 12.2018 г., по данни на БНБ, и т. 3 от общия подход. В Решението била допусната техническа грешка, като нормата на възвръщаемост на привлечения капитал била посочена като 7,52% вместо 5%, тъй като в представената от [фирма] обосновка към заявлението било записано: формата на възвръщаемост на привлечения капитал е 7,52%, а в ценовия модел било въведено 5%. Следователно заявлението на [фирма] и заявената норма на възвръщаемост на привлечения капитал не били в съответствие с изискванията на Указания - НВ и по-конкретно на т. 40 от Указания - НВ. Комисията не е приела възражението на дружеството срещу определената целева норма на възвръщаемост на привлечения капитал, като изложила подробни съображения. Едновременното прилагане на двата подхода (по т. 40 и 41 от Указания - НВ) не е изключено и било допустимо. Нормата на възвръщаемост на привлечения капитал била изчислена съгласно т. 40 и т. 41 от Указания-НВ, като средно претеглена величина от договорените годишни лихви на заемите и относителното тегло на съответния заем в общата сума на привлечения капитал, при пределна пазарна цена на привлечения капитал 3,57%, на основата на данни на Българската народна банка към 31.12.2018 г. (Лихвен процент и обеми по салда по кредити в лева за сектори нефинансови предприятия).

В изпълнение на регулаторните си правомощия, Комисията имала право да определя пределни нива на определени разходи, с оглед оптимизиране на ценовите нива. Комисията следвала пазарна среда, в която да приближава поведението на естествените монополисти до пазарното такова. В тази връзка било необходимо да бъде извършена корекция на лихвата по взетите от дружеството кредити. По този начин за дружеството щяло бъде необходимо

да предоговори със съответните си кредитори лихвените нива на взетите кредити, в съответствие с пазарните. По тези съображения среднопретеглената лихва била в размер на 3,57%. В допълнение следвало да се има предвид, че съгласно чл. 23, т. 4 от ЗЕ при утвърждаването на цените Комисията следвало да осигурява баланс между интересите на енергийните предприятия и клиентите. В тази връзка за регулаторни цели при определянето на ценообразуващите елементи КЕВР следвало да се съобразява с пазарните им стойности, за да не допусне ощетяване на едната или другата страна. Също така, според т. 41 от Указания-НВ Комисията определяла пределна пазарна цена на привлечения капитал на основата на статистически данни за пазарните ѝ величини и/или официално публикувана прогнозна информация. Отчитането на факта, че кредитите били привлечени от дружеството в предходни периоди, когато лихвените нива са били различни и кредитополучателите не били предоговорили лихвените проценти било в разрез с разпоредбата на чл. 2, ал. 1, т. 4, във връзка с чл. 31, т. 4 от ЗЕ. Това обстоятелство демотивирало мениджмънта на дружеството да търси опции за предоговаряне на условията по договорите за съществуващите кредити, като дори създавало условия за сключването на нови такива при непазарни нива, в т. ч. и със свързани лица, с което неоснователно през цените на енергия щяло да увеличи маржа си, съответно да ошети крайните клиенти.

Следвало да се има предвид, че банките към настоящия момент работели в условия на изключителна конкуренция, като в борбата си за пазарен дял рефинансирали, съответно предоговаряли лихвените нива до пазарните такива по съществуващите кредити. Съгласно чл. 31, т. 4 от ЗЕ цените на енергийните предприятия следвало да осигурят икономически обоснована норма на възвръщаемост на капитала и именно непазарните нива на нормата на възвръщаемост в ущърб на крайните клиенти не била в съответствие с тази норма. Регулаторните правомощия на Комисията включвали определянето на пределни стойности на определени разходи, които могат да бъдат заимствани от официални източници, което се извличало и от разпоредбите на чл. 10, ал. 2 от НРЦТЕ и чл. 15, ал. 2 от НРЦЕЕ, според които нормата на възвръщаемост на привлечения капитал била в съответствие с пазарната норма. В противен случай дружеството покривало разликата от сумата на възвръщаемостта на капитала.

Относно разходите за достъп до и/или пренос през електропреносната, съответно електроразпределителните мрежи:

Тези разходи не били приети, тъй като съгласно чл. 11, ал. 5 от НРЦЕЕ за целите на регулирането на цените по чл. 30, ал. 1, т. 1 - 4 и чл. 33 от ЗЕ в състава на признатите от комисията разходи не се включвали разходи за заплащане на цени за достъп до и/или пренос през електропреносната, съответно електроразпределителните мрежи, които се дължали от производители на електрическа енергия. Разпоредбата на чл. 11, ал. 5 от НРЦЕЕ била в съответствие с нормите на ЗЕ, тъй като от една страна в ЗЕ нямало разпоредба, която изрично да признава този вид разходи за икономически обосновани, а от друга страна законовата делегация, дадена в чл. 36, ал. 3 от ЗЕ, изрично овластявала КЕВР, в издадената от нея наредба за регулиране на цените на електрическата енергия да определи правилата за

образуване или определяне на тези цени. В тази връзка законосъобразно в НРЦЕЕ се регламентирало разграничението на видовете разходи, пряко свързани със съответната лицензионна дейност, които се включват в цените и на видовете разходи, които не се включват в състава на признатите от Комисията разходи за целите на ценовото регулиране - чл. 11, ал. 1 - ал. 6 от НРЦЕЕ. Текстът на разпоредбата на чл. 11, ал. 5 от НРЦЕЕ напълно съвпада с текстовете на чл. 30, ал. 6 от ЗЕ. Следователно в случая преценката дали да се признаят тези разходи била на законодателя. В този смисъл, дали възприетата от ЗЕ недопустимост за признаване на тези разходи щяла да се окаже временна мярка или ще има траен характер, представлявало решение, което е в правомощията на законодателя, който следвало да прецени редица фактори, които осигуряват стабилността на енергийния пазар. При постановяване на Решение № Ц-18 от 01.07.2019 г. КЕВР се е съобразила с всички приложими нормативни изисквания.

Неоснователно било твърдението на жалбоподателя за допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Утвърдените от КЕВР цени били съобразно представените от [фирма] отчетна и прогнозна информация, заявление, обосновки и възражения, с посочените в мотивите на Решение № Ц-18 от 01.07.2019 г. корекции на икономически необосновани параметри от ценовото предложение на дружеството. Както беше изяснено по-горе, приложеният общ подход гарантира спазването на принципа за равенство, заложен в чл. 8, ал. 2 от АПК и на принципа по чл. 23, т. 5 от ЗЕ за осигуряване на равнопоставеност между отделните категории енергийни предприятия и между видовете клиенти.

Видно било, че общият подход е формулиран на база текстовете на ЗЕ, НРЦЕЕ, НРЦТЕ и Указанията-НВ. Предмет на разглеждане били основните технико-икономически параметри, имащи отношение към образуване на цените. Чрез него се детайлизирали правилата на ЗЕ, двете наредби и Указанията-НВ с оглед оценката на конкретните данни в заявленията на дружествата, като същевременно се посочвали и данните от международната и националната практика, които били използвани при сравнителните анализи на данните от подадените от дружествата заявления. Следвало да се добави, че извеждането на общоважимите принципи в началото на документа и обособяването им като обща част, следвана от специална част, която съдържа препратки към общата част било подход, който се използвал и в законодателството, в едни от най-често прилаганите закони, поради което подобно структуриране на обща и специална част не било противозаконно и не представлявало нарушение на изискванията за форма на административния акт.

Общият подход бил част от анализа на подадените заявления за утвърждаване на цени на дружествата от сектор „Топлоенергетика“ за регулаторния период, започващ на 01.07.2019 г. Разработен като основа за извършване на анализа и е отразен в Доклад вх. № Е-Дк-291 от 21.05.2019 г. и в мотивната част на Решение № Ц-18 от 01.07.2019 г. Докладът бил съобщен на енергийните предприятия, публикуван и на интернет страницата на Комисията, обсъден с представителите на дружествата на проведеното

открито заседание и заедно с анализа на постъпилите възражения от заинтересованите лица формирал мотивите на административния акт. По този начин на заинтересованите лица била дадена възможност да се запознаят предварително и да обсъдят всички констатации и изводи, въз основа на които са утвърдени цени на регулираните дружества. Искането на КЕВР да бъде потвърдено, представени са писмени бележки и се претендира юрисконсултско възнаграждение.

СГП, редовно призована, не изпраща представител и не е взето становище.

Съдът, като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, становищата на страните и съобрази приложимия закон, намира за установено от фактическа страна следното :

Регулаторен преглед на топлоенергийните предприятия е извършен през първата половина на 2018 г. и с Решение № Ц-10/ 01.07.2018 г. на КЕВР са утвърдени пределни цени на топлинната енергия и преференциални цени и премия за електрическата енергия, произведена по високоефективен комбиниран начин от централи с комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия, при прилагане на метода на ценово регулиране „норма на възвръщаемост на капитала”, считано от 01.07.2018 г. Във връзка с изтичането на регулаторния период на 30.06.2019г., на основание чл. 3, ал. 2, т. 1, във връзка с чл. 24 от НРЦТЕ с писмо на КЕВР изх. № Е-14-00-3 от 21.03.2019 г., на 38 дружества от сектор „Топлоенергетика” е указано до 01.04.2019 г. да подадат заявления в КЕВР за утвърждаване на цените на енергия, като представят отчетна и прогнозна информация съгласно дадените им указания.

С писмо с вх. № Е-14-33-6 от 01.04.2019 г. дружеството подало заявление за утвърждаване на цени на електрическа и топлинна енергия. Към заявлението са приложени на хартиен и електронен носител прогнозна и отчетна информация съгласно Писмото на КЕВР, като не е приложена информация по т. I. 9 и т. II. 8.

Дружеството предложило за утвърждаване следните цени на енергия, без ДДС:

индивидуална цена на комбинирана електрическа енергия -189,00 лв./MWh;

еднокомпонентна цена на топлинна енергия с гореща вода - 45,65 лв./MWh.

Изчисленията били извършени при следните цени на горивата(без ДДС):

цена на въглища - 94,02 лв./t при калоричност 2 269 kcal/kg;

цена на мазут - 880,00 лв./t при калоричност 9 500 kcal/kg;

цена на друг вид гориво (В.) - 94,02 лв./t при калоричност 2 269 kcal/kg.

Обосновката на дружеството била следната:

За определяне на прогнозната информация за базисна била 2018 г. съгласно

Указания-НВ.

Инсталираната електрическа мощност на централата била 630 MW (три енергийни блока по 210 MW) и 25 MW топлинна мощност при комбинирано производство. [фирма] възнамерявала да произвежда комбинирано електрическа и топлинна енергия с един от блоковете целогодишно за удовлетворяване на нуждите на своите контрагенти.

Отпуснатата от съоръженията топлинна енергия се предвиждало да е в размер на 325 000 MWh и технологичните разходи при производството на топлоенергия да възлизат на 1 757 MWh или 0,71%.

Цялото количество прогнозна електрическа енергия, произведена от енергиен блок в топлофикационен режим било изчислено съгласно Наредба № РД-16-267.

Производството на електрическа енергия през прогнозния период от блок в топлофикационен режим било 1 247 328 MWh бруто, като в това число 114 192 MWh високоефективно производство съобразно топлинния товар.

Делът на електрическата енергия за собствени нужди на блок в топлофикационен режим бил определен на 13,24%, което съответствало на отчитаните да момента и включвало разхода за циркулационните помпи в топлопроизводството.

Ремонтната програма целяла да се възстановят максимално номиналните параметри на съоръженията, тъй като забавянето на подмяна на нагревни повърхности водело до повишаване на аварийността. Ремонтите по електрофилтрите и сероочистващите инсталации било свързано с достигане и спазване на екологичните норми. За новия регулаторен период се предвиждало ремонтна програма, отнесена към топлофикационната част на централа на стойност 3 500 хил. лв.

В дружеството била в ход инвестиционна програма, която продължавала да се изпълнява и през новия регулаторния период. Предвиждало се да бъде извършена рехабилитация на турбинно оборудване и съпътстващо основните ремонти, подобряване ефективността на общостанционните и пречиствателните съоръжения. Като минимум ще се включвала горивната уредба на котлите, обследване състоянието на метала на барабана, колектори, тръбопроводи на котлите и елементи на парните турбини и подмяна на такива с изчерпан технически ресурс. Като приблизителна стойност на необходимите инвестиционни разходи за периода била 6 000 хил. лв. за цялата централа, както е посочено в бизнес план 2018 г. - 2022 г.

Предложената от дружеството призната счетоводна стойност на дълготрайните активи към 31.12.2018 г., които се използвали и са свързани пряко с дейността по лицензията и за тяхното разпределение при производството между електрическата и топлинната енергия възлизали на 53 300 лв.

Полезният срок на годност на дълготрайните активи, включени в баланса на дружеството, съобразно действащата счетоводна нормативна уредба, нормите на безопасност при експлоатация, техническите изисквания към надзорни машини и съоръжения, гаранционните срокове за надзорни машини и съоръжения, предполагаемо физическо износване съгласно Е., обвързаността на актива при употребата му в технологични линии с годността

на останалите активи и предполагаемото морално остаряване.

За ценови период 01.07.2019 г. - 30.06.2020г. оборотният капитал за производство бил в размер на 71 557 лв.

Нормата на възвръщаемост на привлечения капитал бил 7,52%.

Условно- постоянни разходи:

Разходи за амортизации

Съгласно изискванията на Указания-НВ прогнозата била в съответствие със счетоводната политика на [фирма]. Амортизационният срок на активите бил съобразен с техния полезен живот, а използваният метод на амортизация бил линейният. През новия ценови период разходите за амортизации били 4 120 хил лв.

Разходите за заплати възлизали на 5 700 лв. и за осигуровки 1 771 лв. Средният списъчен брой на работници и служители в дружеството също било предвидено да нарасне с 2 човека, тъй като имало добавен нова дейност - топлопроизводство. В прогнозата било отчетено 12% увеличение на същите в съответствие с тенденциите в Р. България.

Всички разходи били планирани спрямо действителните нужди на дружеството през новия период. Предвижданото увеличение на персонала на дружеството давало своето отражение на условно-постоянните разходи, увеличение на разходите за горива, за служебни карти и пътувания, застраховки, храна, пощенски и телефонни услуги, командировки, работно облекло и т. н. Отчетеният от НСИ ръст на инфлацията също щял да доведе до увеличаване на условно-постоянните разходи.

Разходите за работно облекло били заложили според нормативните изисквания за осигуряване на персонала с работно облекло и предпазни средства.

Разходите за лицензионни такси също били съобразени с прогнозното производство на електрическа и топлинна енергия.

Променливи разходи

В променливите разходи се включвали горива за производство, гориво за разпалване - мазут, разходи за закупени CO₂ квоти, разходи за балансиране, консумативи: хидратна вар, химически реагенти и смазочни материали, други променливи разходи: услуга водоподаване, електрическа енергия, депониране на пепелина и др. Допълнителната информация за отделните групи променливи разходи били съобразени с производствената програма за новия ценови период.

Дружеството планирало горивният микс за топлофикационния блок да се състои от:

Въглища - доставяни от [фирма] с качествени показатели оптимални за производствения процес и цена 180 лв., франко Т.. Представена била справка за отчетна средна цена на горивен микс за 2018 г.

Поради постоянно увеличаващата се цена на борсовите цени на квоти парникови газове, с едновременно намаляващите количества на безвъзмездно предоставените такива по различни програми, се предвиждала доставка и на количества биомаса. Договорената цена с доставчика била 145 лв./t.

Разходите за гориво за разпалване - мазут, били изчислени по цена 880 лв./t.

Разходите за консумативи - 2 619 лв.

При разходите за консумативи с най-голяма тежест били разходите за хидратна вар за почистване на димни газове от серни емисии;

Квоти за емисии на парникови газове

Производственият процес бил свързан с изгарянето на въглища и мазут, в резултат на което в атмосферата се емитирало значително количество парникови газове. Поради постоянно нарастващите цени на емисии на борсата дружеството предприело стъпки към изгаряне на биомаса с цел намаляване на емитираните количества.

Разходите за закупуване на квоти парникови газове били определени въз основа на емитираните и верифицирани количества емисии въглероден диоксид за 2018 г., а за прогнозния период - на база планираните количества въглища и мазут, необходими за изпълнение на производствената програма. От емисиите CO₂ били приспаднати безплатните квоти срещу инвестиции за съответния период. Въпреки предвидените безплатни квоти през прогнозния период дружеството щяло да закупи голяма част от емитираните количества.

Разходите за закупуване на квоти за регулаторния период били изчислени при цена 25,00 евро/t CO₂, която била официалната цена при затваряне на борса 1CE към момента на подаване на заявлението.

С писмо изх. № Е-14-33-6 от 08.05.2019 г. от дружеството била поискана следната допълнителна информация и документи:

Обосновка на режимите на работа на централата по отношение на топлинните товари от комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия през следващия ценови период от 01.07.2019 г.;

Заверени копия на всички действащи договори за продажба на топлинна енергия, сключени с клиенти на дружеството, ведно с приложенията към договорите и анекси към тях. Копия на фактури за продадените количества топлинна енергия за периода 01.12.2018 г. -30.04.19 г.

Променливите и условно-постоянните разходи в Справка № 1 - „Разходи“ да бъдат представени за 1 (един) блок.

След прегледа на представената от дружеството информация било констатирано следното:

Прогнозните количества реализирана електрическа енергия за новия ценови период били увеличени с 87,00% спрямо отчетните за ценовия период.

Прогнозните количества реализирана топлинна енергия с пара за новия ценови период били увеличени с 302,00% спрямо отчетните за ценовия период.

Със заявлението за утвърждаване на цени за новия регулаторен период (РП) дружеството предложило увеличение на общата стойност на УПР с 36,54% спрямо отчетените през предходния ценови период (01.07.2018 г. - 30.06.2019 г.), основно от увеличените разходи за ремонт с 432,53% и разходите за заплати и възнаграждения с 25,74%.

През следващия регулаторен период дружеството предвиждало намаление на общата стойност на инвестиционните разходи с 50,00%.

В справка № 1 „Разходи“ били извършени следните корекции:

Разходите за емисии CO₂ били коригирани от 39 117 лв. на 4 135 лв. или с 34 982 лв., като необходимите количества за дружеството през новия ценови период в размер на 84 609 t се умножавали по икономически обосновааната цена на емисиите за периода от 25 евро/t, съгласно т. 13 от общия подход.

В справка № 2 „РБА“ оборотният капитал бил изчислен съгласно т. 32 от Указания-НВ и т. 2 от общия подход, като 1/8 от утвърдените годишни оперативни парични разходи за дейността, като не се включвали разходите за амортизации.

В справка № 3 „Н. на възвръщаемост на капитала“ нормата на възвръщаемост на привлечения капитал била коригирана от 7,52% на 3,57%, в съответствие с т. 41 от Указания-НВ пределна пазарна цена на привлечения капитал към м. 12.2018 г., по данни на БНБ, и т. 3 от общия подход.

В справка № 4 „ТИП в производството“ били извършени следните корекции:

Коригирана била цената на въглищата от 94,02 лв.Л_{нр} на 90,00 лв.Л_{нр} (с 4,02 лв.Л_{нр}) при калоричност 2 269 kcal/kg до достигане на отчетената стойност за 2018 г., съгласно т. 8 от общия подход.

Коригирана била цената на биомасата от 94,02 лв.Л_{нр} на 90,00 лв.Л_{нр} (с 4,02 лв.Л_{нр}) при калоричност 2 269 kcal/kg до достигане на отчетената стойност за 2018 г., съгласно т. 8 от общия подход.

След проведеното на 04.06.2019 г. открито заседание с писмо с вх. № Е-14-33-9 от 04.06.19 г. [фирма] представило възражение по Доклада относно:

Разходи за емисии парникови газове.

Дружеството твърдяло, че Комисията е определила неправилно количеството CO₂ - респективно разходите за CO₂ от 4 135 хил. лв. Горивата, които планирало да използва за регулаторния период 01.07.2019 - 30.6.2020 г. били, както следва:

120 0 t въглища;

121 420 000 t биогорива;

973 334 t въглища за производството на електрическа енергия по договор с [фирма] /пакетна сделка/, одобрена от КЕВР с решение № Р-247 от 14.07.2016 г., поради което са посочени в други видове горива. Това било видно и от справка „Средна цена на въглища за 2019 г. по складови наличност и по сключени договори“, представена в заявлението. Дружеството счело, че непризнатите за 2018 г. квоти в размер на 186 681 t CO₂, трябва да бъдат добавени като планиран разход за новия регулаторен период в размер на 9 973 218,58 лв. (цена 27,32 евро/t), реално закупени от [фирма] или разходите за закупуване на квоти (с приспаднати безплатни количества) ще бъдат 47 422 лв.

Нормата на възвръщаемост на привлечения капитал била коригирана от 5% на 3,57%. Привлечените средства на дружеството били на база публична емисия облигации. Равнището на лихвените нива и конспекта за публичното предлагане бил одобрен от КФН и са регистрирани емисии в ЦД с

кодове BG2100005128 и BG2100004154. Дружеството счело, че непризнаването на лихвените нива, ще увреди финансовото му състояние неоснователно и предложило възстановяване на нормата за привлечения капитал и преизчисляването и в цената.

Цена на въглищата.

Дружеството преценило, че с оглед на пазарната конюнктура и отчетените данни за периода 01.01.19 г.-30.04.19 г. цената следвало да бъде коригирана на 97,83 лв.Л., каквато е отчетената към момента за реално доставени въглища.

След преглед на постъпилото възражение от дружеството Комисията счела:

Възражението на дружеството относно корекцията на разходите за емисии парникови газове не била приета.

На база верифицирания доклад на дружеството за 2018 г. били изчислени среднопретеглените стойности на показателите на общия микс от гориво - средните стойности на емисионния фактор, долната топлина на изгаряне, коефициентът на окисление на общия микс и количеството гориво за прогнозния период 01.07.2019 г. - 30.06.2020 г. Въз основа на утвърдения от МОСВ образец-формуляр за попълване на ежегодната информация от дружествата (с нанесени формули за изчисление) било изчислено общото количество отделени емисии, както следва:

Емисионен фактор: за въглища - 79,4121 t CO₂/TJ, за мазут - 77,4 t CO₂/TJ

Долна топлина на изгаряне: за въглища - 7,9645 GJ/t, за мазут - 40,0 GJ/t

Коефициент на окисление: за въглища - 100,%, за мазут - 100%

Емитирани CO₂ - 77 862 t (73 404 + 4 458)

Прогнозните количества горива за новия ценови период били:
въглища - 120 000 t и мазут - 1 440 t

Количество на емисиите CO₂ = 77 862 t CO₂

Прогнозна цена на закупени емисии CO₂ - 25 евро/t (48,90 лв./t)

Прогнозни разходи за емисии CO₂: 77 862 X 48,9 = 3 807 хил. лв.

Възражението по отношение на нормата на възвращаемост на привлечения капитал не била приета. Едновременното прилагане на двата подхода (по т. 40 и 41 от Указания - НВ) не е изключено и било допустимо. Нормата на възвръщаемост на привлечения капитал била изчислена съгласно т. 40 и т. 41 от Указания-НВ, като средно претеглена величина от договорените годишни лихви на заемите и относителното тегло на съответния заем в общата сума на привлечения капитал, при пределна пазарна цена на привлечения капитал 3,57%, на основата на данни на Българската народна банка към 31.12.2018 г. (Лихвен процент и обеми по салда по кредити в лева за сектори нефинансови предприятия). В изпълнение на регулаторните си правомощия, Комисията имала право да определя пределни нива на определени разходи, с оглед оптимизиране на ценовите нива. Комисията следвало да създава пазарна среда, в която да приближава поведението на естествените монополисти до пазарното такова. В тази връзка било необходимо да бъде извършена корекция на лихвата по взетите от дружеството кредити. По този начин за дружеството щяло да бъде

необходимо да предоговори със съответните си кредитори лихвените нива на взетите кредити, в съответствие с пазарните. По тези съображения среднопретеглената лихва била в размер на 3,57%. В допълнение следвало да се има предвид, че съгласно чл. 23, т. 4 от ЗЕ при утвърждаването на цените Комисията следвало да осигурява баланс между интересите на енергийните предприятия и клиентите. В тази връзка за регулаторни цели при определянето на ценообразуващите елементи КЕВР следвало да се съобразява с пазарните им стойности, за да не допусне ощетяване на едната или другата страна. Също така, според т. 41 от Указания-НВ Комисията определила пределна пазарна цена на привлечения капитал на основата на статистически данни за пазарните и величини и/или официално публикувана прогнозна информация. Отчитането на факта, че кредитите са привлечени от дружеството в предходни периоди, когато лихвените нива били различни и кредитополучателите не били предоговорили лихвените проценти е в разрез с разпоредбата на чл. 2, ал. 1, т. 4, във връзка с чл. 31, т. 4 от ЗЕ.

Това обстоятелство демотивирало мениджмънта на дружеството да търси опции за предоговаряне на условията по договорите за съществуващите кредити, като дори създавало условия за сключването на нови такива при непазарни нива, в т.ч. и със свързани лица, с което неоснователно през цените на електрическата енергия можело да увеличи маржа си, съответно щяло да ощети крайните клиенти. Следвало да се има предвид, че банките към настоящия момент работели в условия на изключителна конкуренция, като в борбата си за пазарен дял рефинансирали, съответно предоговаряли лихвените нива до пазарните такива по съществуващите кредити. Съгласно чл. 31, т. 4 от ЗЕ цените на енергийните предприятия следвало да осигуряват икономически обоснована норма на възвръщаемост на капитала и именно непазарните нива на нормата на възвръщаемост в ущърб на крайните клиенти не била в съответствие с тази норма. Регулаторните правомощия на Комисията включвали определянето на пределни стойности на определени разходи, които можело да бъдат заимствани от официални източници, което се извличало и от разпоредбите на чл. 10, ал. 2 от НРЦТЕ и чл. 15, ал. 2 от НРЦЕЕ, според които нормата на възвръщаемост на привлечения капитал била в съответствие с пазарната норма. В противен случай дружеството покривало разликата от сумата на възвръщаемостта на капитала.

Възражението на дружеството относно извършената корекция на цената на въглищата било прието.

След извършените корекции изчислените цени и елементите на необходимите приходи на [фирма] за следващия ценови период били следните:

Преференциална цена на електрическата енергия (без ДДС) - 152,75 лв./MWh, в т. ч.:

Индивидуални разходи за единица енергия - 152,75 лв./MWh

Премия по чл. 33а от ЗЕ - 62,26 лв./MWh

Еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител гореща вода (без ДДС)

45,99 лв./MWh

Ценообразуващи елементи на цените по т. 1 и т. 2:

Необходими годишни приходи - 176 535 хил. лв., в т. ч.:

Разходи - 170 716 хил. лв., от които условно-постоянни - 16 814 хил. лв. и променливи - 153 902 хил. лв.

Регулаторна база на активите - 78 735 хил. лв.

Н. на възвръщаемост - 7,39%

Електрическа енергия - 1 082 189 MWh

от високоефективно комбинирано производство - 114 192 MWh о от невисокоефективно производство - 967 997 MWh

Топлинна енергия с топлоносител гореща вода - 244 195 MWh

По делото е изслушана комплексна технико-икономическа експертиза, изготвена от вещи лица икономист и инженер, допълнителна такава, изготвена от същите вещи лица, оспорена от ответника по съображения изложени в депозираното по делото становище. Експертизата е приета от съда като изготвена въз основа на приобщения доказателствен материал, допълнителните разяснения и поясненията, които бяха направени от вещите лица в открито съдебно заседание. Изводите на експертното заключение, ще бъдат обсъдени и съобразени в съвкупност с останалите доказателства по делото с правните изводи по спора.

При така установената фактическа обстановка, съдът формира следните правни изводи :

Жалбата е подадена в законоустановения срок, пред надлежен съд и от надлежна страна, за която е налице пряк и непосредствен интерес от обжалване на решението на КЕВР, поради което е допустима. Разгледана по същество жалбата е основателна поради следните съображения:

Решението в оспорената му част е издадено от компетентен административен орган в съответствие с правомощията му. На основание чл. 21, ал. 1, т. 8 от ЗЕ Комисията осъществява регулиране на цените в случаите, предвидени в този закон. Разпоредбите на чл. 30, ал. 1, т. 3 и т. 4 от ЗЕ определят, че на регулиране от Комисията подлежат цените, по които производителите продават топлинна енергия на топлопреносното предприятие и на пряко присъединени клиенти и по които топлопреносното предприятие продава топлинна енергия на клиенти. Съгласно чл. 33, ал. 1 от ЗЕ Комисията определя преференциални цени за продажба на електрическа енергия, произведена по високоефективен комбиниран начин от централи с комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия. Преференциалната цена на електрическата енергия, произведена по високоефективен комбиниран начин от централите с комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия се определя по начина, посочен в ал. 3 на чл. 33 от ЗЕ, а именно на база индивидуалните разходи за производство и добавка, определена от Комисията по групи производители и по критерии съгласно чл. 24, ал. 1 и ал. 2 от НРЦЕЕ. Решение №

Ц-18/01.07.2019 г. е прието при наличието на кворум с изискуемото мнозинство, от състав на комисията, който съответства на изискванията на закона, подписано е, поради което, съдът намира, че същото е издадено от компетентен орган.

Решението е издадено и при спазване на изискването за форма, установено в разпоредбата на чл. 59 АПК. Оспореният административен акт съдържа подробни мотиви, като са посочени фактическите и правни основания за издаването му. Доколкото правомощията на КЕВР да регулира цените са обусловени от предложението и данните, предоставени от енергийните предприятия, административният орган следва да изложи мотиви за това приема ли за обосновани предложените цени, образувани ли са те с оглед изискванията на приложимите нормативни разпоредби и въз основа на кои ценообразуващи елементи, съответно да обоснове защо и по какъв начин определя различен от предложения размер на цените.

В обстоятелствената част на решението са изложени достатъчно съображения в тази посока, позволяващи да се направи както извод за конкретните мотиви, от които органът се е ръководил при вземането на решението, така и да се извърши преценка за законосъобразност на акта.

Съдът не констатира и съществени нарушения на административно-производствените правила при постановяването на оспорения акт, не е ограничено правото на заинтересованите лица да изразят своите становища, включително и да представят необходими доказателства, което право е надлежно упражнено от жалбоподателя в административното производство. Комисията след представяне на заявлението за утвърждаване на цени на закрито заседание е приела доклад на работната група, назначена за проучване на преписката. Проведено е открито заседание за обсъждане на приетия доклад. На закрито заседание регулаторният орган е приел проект на решение по заявлението, който е подложен на обществено обсъждане. Общественото обсъждане е проведено съгласно изискванията на чл. 14 от ЗЕ – за участие са поканени държавни органи, ведомства, организации, енергийни предприятия, граждани и търговски дружества. Решението на регулаторния орган е взето при извършена преценка на заявленията и обсъждане на становищата на заинтересованите лица на закрито заседание на комисията, след което е публикувано. Въз основа на извършената проверка за законосъобразност по това основание, настоящата съдебна инстанция прави извод за липсата на съществени процесуални нарушения, обосноваващи отмяна на акта на основание чл. 146, т. 3 от АПК.

Решението в оспорената му част обаче е постановено при противоречие с материалния закон.

При изпълнение на правомощията си за ценово регулиране Комисията се ръководи от принципите по чл. 23, чл. 24 и чл. 31 ЗЕ. В чл. 23, т. 4 от ЗЕ и е длъжна да осигурява баланс между интересите на енергийните дружества и клиентите. Ето защо правомощията на КЕВР предполагат оценка и анализ на предоставената информация с оглед на нейната точност и икономическа обоснованост, поради което комисията няма задължение да приеме еднозначно предложенията на енергийните предприятия. Друг принцип, от

който се ръководи комисията при изпълнение на регулаторните си правомощия, е осигуряването на равнопоставеност между отделните категории енергийни предприятия и видовете клиенти (чл. 23, т. 5 от ЗЕ). Изпълнявайки това свое законово задължение и в съответствие с принципа на чл. 8, ал. 2 от АПК, че в пределите на оперативната самостоятелност при еднакви условия сходните случаи се третират еднакво, КЕВР следва да прилага към всички дружества, адресати на процесното решение, общ подход при определяне на цените на електрическа и топлинна енергия и общи принципни положения относно извършените допълнително корекции, но съобразно специфичните особености на дружеството. В чл. 31 ЗЕ се изисква цените да са недискриминационни, основани на обективни критерии и определени по прозрачен начин, да осигуряват икономически обоснована норма на възвръщаемост на капитала и да възстановяват икономически обоснованите разходи за дейността им, включително разходите за: управление, експлоатация и поддръжка на енергийните обекти; поддържане на резервни и регулиращи мощности, необходими за надеждно снабдяване на клиентите; доставка и поддържане на резервите от горива; ремонти; амортизации; съхраняване и преработка на отработено ядрено гориво и радиоактивни отпадъци, извеждане на ядрени съоръжения от експлоатация и ядрена безопасност; балансиране на електроенергийната система.

Цените на топлинната енергия се определят по реда на Наредба № 5 от 23.01.2014 г. за регулиране на цените на топлинната енергия, а в случаите на комбинирано производство се утвърждават еднокомпонентна цена или цени на топлинна енергия по видове топлоносители и се определя преференциална цена на електрическата енергия, на база приети от КЕВР Указания, и в съответствие и с чл.24 от Наредба № 1 от 2017 г. за регулиране на цените на електрическата енергия. Във връзка с приети изменения и допълнения в Наредба № 5 от 23.01.2014 г. за регулиране на цените на топлинната енергия и в Наредба № 1 от 14.03.2017г. за регулиране на цените на електрическата енергия (ДВ. бр.52 от 22.06.2018 г.), са разработени нови Указания за образуване на цените на топлинната енергия и на електрическата енергия от комбинирано производство при регулиране чрез метода „норма на възвръщаемост на капитала, приети с протоколно решение на КЕВР № 116 / 26.06.2018 г., които отменят предишните Указания, приети с протоколно решение № 95 / 25.05.2015г.

За предприятията от сектор „Топлоенергетика“ КЕВР е приела метод на регулиране „Н. на възвръщаемост на капитала“ с решение по протокол № 28/21.02.2012 г. При метода „Н. на възвръщаемост на капитала“, след извършване на регулаторен преглед, КЕВР утвърждава цени и необходими годишни приходи за регулаторен период не по-кратък от една година. Необходимите годишни приходи включват признати от Комисията икономически обосновани разходи и възвръщаемост на капитала. Следващ регулаторен преглед се извършва при констатиране на съществени отклонения между одобрените и отчетените елементи на необходимите приходи.

Съдът счита, че административният акт противоречи на разпоредбите на чл. 31, т. 1, т. 2, т. 4 от ЗЕ, тъй като не са спазени изискванията утвърдените цени

да възстановяват икономически обоснованите разходи за лицензионната дейност на [фирма]. Както се установи от изслушаната и приета по делото комплексна технико-икономическа експертиза, включително и от приетата допълнителна експертиза, извършените от КЕВР корекции в ценообразуващите елементи са необосновани от икономическа и техническа страна. Комисията в нарушение на материалния закон не е признала в заявения размер разходи, присъщи на лицензионната дейност на дружеството и относими към регулаторния период - за закупуване на квоти за въглеродни емисии.

В изпълнение на чл. 48, ал. 1 от Закона за ограничаване изменението на климата („ЗОИК“) [фирма] има задължение до 30 април всяка година да предаде определено количество квоти за емисии на парникови газове, равняващи се на общото количество емисии, отделени от инсталацията през предходната година. Това означава, че в рамките на процесния ценови период дружеството има законово задължение да предаде емисионни квоти, което е скрепено с административно-наказателна отговорност по чл. 76, ал. 1 от ЗОИК. В случай на недостиг на квоти, тоест необходимост да се предадат такива над разпределените на дружеството безплатни квоти по чл. 10а и по чл. 10в от Директива 2003/87/ЕО, изменена с Директива 2009/29/ЕО, [фирма] трябва да закупи квоти, съответно да извърши разход за това. От комплексната технико-икономическа експертиза се установява, че коригираните от КЕВР разходи не са технически и икономически обосновани. При утвърждаване на цените на [фирма] с решение № Ц-18/01.07.19 г., КЕВР е признала разходи за емисии парникови газове на стойност 3 806 лева, които са изчислени на базата прогнозно количество за предстоящия регулаторен период, изчислени от КЕВР->77 862 тона по приетата от КЕВР цена от 25 €/тон, с легова равностойност 48,90 лв./тон (в модела за изчисляване на цените на [фирма] използваната от КЕВР цена е 48,88 лв./тон). В резултат на извършените анализи по т. 1, т. 2 и т. 3 от отговора на настоящата задача и пункт В.Н. 1 от експертизата, относно изискванията, количествата и цената за закупуване на квоти въглеродни емисии, и изразеното становище, че на дружеството ще бъде необходимо по-голямо количество квоти за закупуване до 30.04.20 г., признатите от КЕВР разходи за емисии, включени в цените, са занижени и не могат да покрият разходите, които [фирма] ще извърши през разглеждания регулаторен период“. В допълнителното заключение също са направени категорични изводи в тази насока. КЕВР не е взела предвид емисиите, които ще бъдат отделени от количеството въглища по пакетната сделка с [фирма], записани в ред „Друг вид гориво (В.) в Справка № 4 от електронния модел - 973 334 тона въглища;“ и не са приспаднали безплатните квоти за блока в топлофикационен режим.

Следователно количеството квоти, включено в цените на електрическата и топлинната енергия от комбинирано производство на [фирма] не е технически обосновано и не съответства на заявената производствена програма и на заявените количества и качества на прогнозните горива, а този подход е в противоречие с разпоредбата на чл. 31, т. 2 ЗЕ цените на енергийните предприятия да възстановяват икономически обоснованите разходи за дейността им. Съгласно методът за регулиране „норма на

възвращаемост на капитала“ и чл. 32, ал. 1, т. 1 от Наредба № 5 от 23.01.2014 г. за регулиране на цените на топлинната енергия (НРЦТЕ) с ценовото решение Комисията утвърждава прогнозен размер на разходите, свързани с лицензионната дейност. В тази връзка: Решение № 430 от 11.01.2019 г. по адм. дело № 4876/2018 г. на ВАС, Решение № 13597 от 09.11.2017 по адм. дело № 12291/2016 на ВАС, Решение № 7905 от 27.05.2019 г. по адм. дело № 8187/2018 на ВАС.

Жалбоподателят оспорва определената норма на възвращаемост на привлечения капитал. В комплексната технико-икономическа експертиза категорично се установява, че определената от КЕВР норма на възвръщаемост на привлечения капитал е икономически обоснована за кредити, получени през периода, за който се отнася, а именно към м.12.2018 г., и не е икономически обоснована по отношение на цената на привлечени средства през предходни периоди, както е случая с облигационните заеми на [фирма]. Непризнаването от КЕВР на икономически обоснованата цена на привлечения капитал води до невъзстановяване на присъщо-необходимите разходи за лихви в пълен размер, която разлика се покрива за сметка на възвръщаемостта на собствения капитал, като намалява определената норма на възвръщаемост на собствения капитал. Всичко това има за резултат влошаване на финансовото състояние на жалбоподателя, тъй като освен липса на доходност върху вложените собствени средства може да се стигне до формиране на загуби при изчерпване на включената в цените възвръщаемост за покриване на непризнати разходи. В допълнителната експертиза, вещите лица са посочили, че разликата между определената от КЕВР с Решение №Ц-18 от 01.07.2019 г. (НВпк - 3,57%) и изчислима в съответствие с Указанията норма на възвръщаемост към 31.12.2018 г на база сключени договори (НВпк -5,90%) е минус 2,33%, т.е. с 2,33 пункта е по-ниска от определената от КЕВР НВпк по пазарни нива - данни на БНБ, към края на 2018 г. С обжалвания административен акт Комисията утвърждава норма на възвращаемост на привлечения капитал на база на статистически данни на БНБ към декември 2018 г. Не е икономически обосновано статистическите данни за лихвените нива към края на 2018 г. да се прилагат към кредити, привлечени от топлофикационното дружество в предходен регулаторен период при положение, че дружеството няма нито задължението, нито възможността да предоговаря или рефинансира кредитите си ежегодно.

Включването в цените на норма на възвръщаемост на привлечения капитал под среднопретегления за жалбоподателя размер по правно обвързващи го договори за кредит с по-високи лихвени нива води до намаляване на неговата възвращаемост, поради което е в противоречие с изискването на чл. 31, т. 4 ЗЕ цените да осигуряват икономически обоснована норма на възвръщаемост на капитала. В случая регулаторният орган е поставил пазарни ограничения на договарянето на привлечен капитал, но не на база на относимите към момента на привличане на капитала лихвени нива, а въз основа на лихвените нива за последната година. Поставянето на целева норма на възвращаемост би било стимул регулираните предприятия да се стремят да договарят цена на заемния капитал на по-висока от текущите пазарни нива, но само ако се поставя на база на статистически данни към момента на сключване на

договорите за кредитиране. Не е икономически обосновано Комисията всяка година да намаля нормата на възвращаемост на база на промяната в лихвените нива за текущата година, тъй като енергийните предприятия нямат задължение да предоговарят или рефинансират сключените от тях договори за кредити или заеми с банкови или финансови институции всяка година. Включването в цените на норма на възвращаемост на привлечения капитал под приложимия среднопретеглен за жалбоподателя размер по силата на действащи и обвързващи го договори за кредит би довело до намаляване на неговата възвращаемост, като разликата се покрива от него. Това е в противоречие с предвидения в чл. 31, т. 4 ЗЕ принцип на регулиране, според който цените на енергийните предприятия трябва да осигуряват икономически обоснована норма на възвращаемост на капитал. В този смисъл е и съдебната практика на Върховния административен съд: Решение № 13749 от 09.11.2018 по адм. дело № 6231/2018 на ВАС.

С оспореното решение е извършена незаконосъобразна корекция на присъщи разходи за достъп до електропреносната мрежа. Противоречие с материалния закон на корекция на присъщите разходи за осъществяване на лицензионната дейност на жалбоподателя - разходи за достъп до електроенергийната система. С друг административен акт - Решение № Ц-19 от 01.07.2019 г. в частта по точка 4.2. от разпоредителната част Комисията е утвърдила цена за достъп до електропреносната мрежа, дължима от производителите на електрическа енергия в размер на 2,12 лв./МВтч. Следователно въз основа на административен акт, издаден отново от ответника, за жалбоподателя възниква задължение за извършване на разходи за достъп на произведената от него електрическа енергия. От комплексната технико-икономическа експертиза се установява, че недопустимост за включване в цените на присъщо-необходими разходи, каквито са разходите за достъп до Е., се отразява в непълно възстановяване на икономически обоснованите разходи, които извършва едно дружество, и с тяхната стойност намалява утвърдената и реализируема възвращаемост, тъй като частта от разходи, които енергийното предприятие следва да извърши за осъществяване на лицензионната дейност, но не се включват в утвърдените цени, се покриват за сметка на възвращаемостта на капитала, а ако тя не е достатъчна може да формират загуба. Административният орган не е признал тези разходи, като се позовава на чл. 11, ал. 5 (Изм. - ДВ, бр. 50 от 2019 г., в сила от 25.06.2019 г.) от НРЦЕЕ, съгласно който за целите на регулирането в състава на признатите разходи не се включват разходи за заплащане на цени за достъп до електропреносната мрежа, дължими от производители на електрическа енергия. Подзаконовата разпоредба е нищожна, издадена при липса на законова делегация и в противоречие чл. 31, т. 2 ЗЕ, съгласно който цените на енергийните предприятия следва да възстановяват икономически обоснованите им разходи. Поради това на основание чл. 15, ал. 3 ЗНА като акт с по-висока степен приложим е ЗЕ, а не противоречащата му подзаконова норма.

Съгласно т.12 от приетия общ подход комисията не признава тези разходи за никое от дружествата. На основание чл.10, ал.2, т.2 от Наредба № 21 от 18.03.2013 г. за регулиране на цените на електрическата енергия (редакция

ДВ, бр. 17 от 2014 г., в сила от 28.02.2014 г., относима към момента на постановяване на административния акт, сега отменена) за целите на ценовото регулиране в състава на признатите от комисията разходи не се включват разходи, които произтичат от сделки с балансираща енергия, сключени по реда на Правилата за търговия с електрическа енергия. Цитираната разпоредба от наредбата противоречи на чл.31, т.2, б.“ж“ от ЗЕ, съгласно който цените на енергийните предприятия следва да се регулират по начин, който да възстановява икономически обосноваването на разходите за дейността им, включително разходите за балансиране на електроенергийната система. Като нормативен акт от по -горна степен приложим е ЗЕ. Вещите лица дават заключение, че разходите за балансиране се отразяват в намаление на положителния финансов резултат или увеличение на отрицателния финансов резултат - т.е. влияят на утвърдената възвръщаемост на капитала. Ако жалбоподателят, не плати цената за достъп, то естествено няма да има такъв до електропреносната и електроразпределителната мрежа и обективно ще бъде в невъзможност да извършва дейността си по лицензията. Поради това, тези разходи са присъщи разходи, които всеки енергиен производител извършва и които произтичат от законовото задължение по чл. 36е, ал.1, т. 1 от ЗЕ. Невъзстановяването им противоречи на разпоредбите на чл. 23, т. 5 и чл. 31, т. 1, т. 2 и т. 4 от ЗЕ, тъй като по този начин се нарушава равнопоставеността между отделните категории енергийни предприятия и се утвърждават цени, които са дискриминационни и не възстановяват икономически обосноваването на разходите за дейността на производителите на високоефективно комбинирано производство на електрическа енергия. В този смисъл Решение № 2334 от 21.02.2018 г. по адм. дело № 2019/2017 г. на ВАС.

Относно разходите за ежемесечните вноски във Фонд „Сигурност на електроенергийната система съдът счита, че жалбата на дружеството по отношение на разходите за Фонд „Сигурност на електроенергийната система“ е неоснователна, тъй като този разход не се приема при ценовото регулиране, съгласно чл. 36е, ал. 4 от ЗЕ и т. 1 от общия подход. В чл. 36е, ал. 4 от ЗЕ изрично е записано, че „за целите на ценовото регулиране в състава на признатите от Комисията разходи не се включват разходи за вноски по ал. 1 Следователно, преценката дали да се признаят за целите на ценовото регулиране тези разходи е направена законодателно, а не с процесното Решение на КЕВР, поради което непризнаването им в цените не противоречи на принципите на ЗЕ.

Предвид изложеното, съдът намира, че Решение № Ц-18/ 01.07.2019г. на КЕВР в обжалваната му част по точка 36, с което са утвърдени цени на жалбоподателя, е незаконосъобразно поради нарушение на материалноправните разпоредби и поради това подлежи на отмяна на основание чл. 146, т. 4 АПК. Съдът изпраща преписката на КЕВР за ново произнасяне в едномесечен срок, считано от влизане на решението в сила и съгласно дадените в мотивите на настоящето решение задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона.

При този изход на спора, въз основа на направено искане и представени

доказателства за реалност на разноските, в полза на жалбоподателя на основание чл. 143, ал. 1 от АПК следва да бъдат присъдени деловодните разноски в общ размер на 2373 лева, в т.ч. държавна такса 50 лева и депозити за вещи лица 2323 лева.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София - град, III отделение, 71 състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № Ц-18/ 01.07.2019г. на Комисията за енергийно и водно регулиране, в частта по т. 36, с която по отношение на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: област К., общ. Б. дол, [населено място] село, представлявано от изпълнителния директор Е. И. Х., с което се утвърждават пределни цени на топлинната енергия и преференциални цени и премия за електрическата енергия, произведена по високоефективен комбиниран начин от централи с комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия, при прилагане на метода на ценово регулиране „норма на възвръщаемост на капитала”, считано от 01.07.2019г.

ВРЪЩА преписката на Комисията за енергийно и водно регулиране за ново произнасяне в едномесечен срок, считано от влизане на решението в сила, съобразно дадените указания по тълкуването и прилагането на закона.

ОСЪЖДА Комисията за енергийно и водно регулиране да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: област К., общ. Б. дол, [населено място] село, представлявано от изпълнителния директор Е. И. Х., деловодни разноски в размер на 2373 лева.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ

: